dosarul nr. 2-1504/23
2-23131648-32-2-13092023

H O T Ă R Î R E
ÎN NUMELE LEGII

16 iulie 2024 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni),
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător: Natalia Doroftei
Grefier: Lilia Crețu

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului – avocatul Igor Hlopețchi;
Reprezentantului pârâtei – Daniel Pantea, în bază de procură

a examinat în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popov Ruslan către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală, ex-procurorul general-interimar, Dumitru Robu și procurorul în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la un proces echitabil recunoscut de art. 6 CEDO prin tragerea ilegală la răspundere penală, repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii, obligarea procurorului să aducă scuze oficiale în numele statului și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. Popov Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală, ex-procurorul general-interimar, Dumitru Robu și procurorul în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la un proces echitabil recunoscut de art. 6 CEDO prin tragerea ilegală la răspundere penală, repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii, obligarea procurorului să aducă scuze oficiale în numele statului și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-9).

2. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul Popov Ruslan a solicitat:

- constatarea faptului încălcării dreptului la un proces echitabil recunoscut de art.6 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, prin tragerea ilegală la răspundere penală a lui POPOV Ruslan pentru pretinsa săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.330^2 alin.(2) din Codul penal, în cauza penală nr.*****;
- compensarea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale Procuraturii în cauza penală nr.*****, materializată prin adjudecarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui POPOV Ruslan a sumei de 250 000 lei;
- obligarea Procurorul General (interimar) să aducă scuze oficiale în numele statului lui POPOV Ruslan, prin publicarea lor pe pagina oficială a instituției.

În susținerea cererii de chemare în judecată, a invocat că, urmărirea penală în cauza nr.***** a fost pornită de Procurorul General-interimar, Dumitru Robu la ***** în privința

procurorului Ruslan Popov în baza art.330^2 alin.(2) din Codul penal (epizod - depozit frigorific Ialoveni). Ulterior, la 12.11.2021, procurorul de caz Nadejda Busuioc, a conexat la cauza nr*****sub același număr, altă cauză penală nr.*****, pornită la 11.11.2021 în privința procurorului Ruslan Popov de către Procurorul General-interimar, D.Robu în baza art.330^2 alin.(2) din Codul penal (epizod - livadă Orhei).

A specificat că, la *****, procurorul N. Busuioc a dispus disjungerea din cauza penală nr*****a cauzei penale nr.***** în privința următorilor participanți: învinuitului Popov Ruslan Alexandru căruia îi este incriminate comiterea infracțiunii prevăzute de art.330^2 alin.(2) din Codul penal, învinuitului Calinici Igor Dorcic căruia îi este incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.330^2 alin.(2) din Codul penal, învinuitului Popov Alexandru Gheorghe căruia îi este incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.330^2 alin.(2) din Codul penal, învinuitei Popov Iulia Ion căreia îi este incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.330^2 alin.(2) din Codul penal şi învinuitei Oprya Pelagiya căreia îi este incriminate comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.330^2 alin.(2) din Codul penal, precum şi în privința lui Ruslan Popov şi Iulia Popov în ceea ce privește episoadele de fals în declarații prevăzute de art.352^1 alin.(2) din Codul penal, investigate în cadrul cauzelor penale nr. *****, ***** *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****şi *****. Cauza penală nr.*****, la data de 21.06.2022, a fost trimisă cu rechizitoriu în judecătoria Chişinău, sediul Buiucani pentru examinare în fond, în prezent fiind pendinte.

A indicat reclamantul că, în cadrul urmăririi penale, contrar cerințelor art.281-282 din Codul de procedură penală, neavând absolut nici-o probă pertinentă şi concludentă, procurorul N.Busuioc 1-a pus sub învinuire pe Ruslan Popov la data de ***** (iar ulterior pe cet.Alexandru Popov şi Lilian Racoviță).

A mai indicat că, atât urmărirea penală în cauza nr*****cât şi urmărirea penală în cauza nr.***** au fost pornite *in personam* în privința procurorului Ruslan Popov, respectiv, rezultă, că, deşi Popov Alexandru Ruslan şi Racoviță Lilian au fost puși sub învinuire pe epizodul din cauza nr.*****, în privința numiților nu a fost pornită urmărirea penală, fapt ce atrage nulitatea tuturor acțiunilor procesuale efectuate în raport cu ei şi constituia un impediment pentru continuarea procesului penal.

La data de 21 aprilie 2023, pe adresa electronică a subsemnatului Ruslan Popov, de la ofițerul de urmărire penală din cadrul Procuraturii Anticorupție, Nicolae Bruma a parvenit informația şi copia de pe ordonanța procurorului de caz, N.Busuic din *****de scoatere de sub urmărire penală a învinuiților Popov Ruslan Alexandru, Popov Alexandru Ruslan şi Racoviță Lilian în temeiul art.275 pct.3) din Codul de procedură penală deoarece fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(2) şi (5), art.330^2 alin.(2) din Codul penal pe epizodul denumit generic - livada Orhei pe cauza nr.***** şi clasarea cauzei penale *****

Consideră că, de fapt, prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală şi clasare a cauzei penale, procurorul N.Busuioc a recunoscut că urmărirea penală a fost pornită ilegal, contrar legii a fost pus sub învinuire, din start fiind clar că în cazul în speță lipsește faptul unei infracțiuni.

A relevat faptul că, la *****, cu numărul de înregistrare ***** partea apărării a depus la Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana o plângere prin care a contestat ordonanța procurorului N.Busuioc din *****prin care s-a clasat cauza penală nr*****judecătorului de instrucție solicitându-i-se să se expună asupra a 4 cerințe, inclusiv, să recunoască încălcarea dreptului la un proces echitabil şi să constate necesitatea de schimbare a temeiului de drept al scoaterii de sub urmărire penală a lui Ruslan Popov şi, respectiv, Alexandru Popov din art.275 alin.(1) pct.3) din

Codul de procedură penală - fapta nu întrunește elementele infracțiunii, în art.275 alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală – nu există faptul infracțiunii. În prezent cauza nr.***** de control judiciar al procedurii prejudiciare este pendinte la judecătorul de instrucţie Serghei Papuha.

A subliniat că, reclamantului Ruslan Popov i-au fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale, în special dreptul la un proces echitabil, în termen rezonabil (urmărirea penală a durat peste 16 luni de zile fără a prezenta elemente de complexitate), fiind ilegal pus sub învinuire, respectiv, tras la răspundere penală. În aceste condiții, reieşind din natura acuzației în materie penală şi anume, pornirea ilegală a urmăririi penale, învinuirea ilegală în săvârșirea unei fapte infracționale, neinformarea despre persoanele care efectuează în grup urmărirea penală şi încălcarea termenului rezonabil de soluționare a cauzei, reclamantul se consideră îndreptățit să se adreseze cu o acţiune în justiţie *ratio legis* în baza Legii nr.1545 din 25 februarie 1998.

Or, prin acțiunile ilicite ale Procuraturii Anticorupţie, ca organ ce a exercitat urmărirea penală, reclamantului i-a fost cauzat şi prejudiciu moral, manifestat prin incertitudini şi neliniște, stări continue, care au durat o perioadă de peste 16 luni cât a fost ţinut ilegal sub urmărire penală cu acuzaţii netemeinice, datorită efectelor inerente ale supunerii ilegale la urmărire penală şi care i-au adus atingere gravă onoarei şi demnității personale.

A reținut că, raportând cerinţele fixate de legiuitor la circumstanțele speței se constată că, reclamantul Ruslan Popov a fost subiectul unei acuzații în materie penală, fiind învinuit în comiterea unei infracțiuni care aduce atingere bunei desfășurări a activității de serviciu în sfera publică; caracterul şi gravitatea încălcărilor comise de organul de urmărire penală este consemnată, inclusiv în cadrul legal convențional; rezonanța socială a urmăririi penale este de necontestat, or, Ruslan Popov, doctor în materie de drept penal, adjunct al Procurorului General (legitim), autor a peste 20 (douăzeci) de articole şi publicaţii științifice în revistele de profil naționale şi internaționale, formator la INJ, etc., fiind recunoscut în mediul profesional. Au fost mai multe comunicate de presă ale Procuraturii Anticorupție, denigratoare în adresa reclamantului, or, acesta a căzut pradă unui abuz de drept, fiind urmărit penal ilegal; atragerea în dosar şi fiului reclamantului, Alexandru Popov, tânăr student la Universitatea Agrară din Moldova, punerea lui ilegală sub învinuire şi menţinerea în stare de stres pe tot parcursul urmăririi penale, astfel ca părinţii (în special tatăl) să se simtă întrucâtva vinovat pentru consecințele anchetei în raport cu fiul care îşi începe practic viaţa matură cu implicarea într-un proces penal pornit în privința tatălui său; durata urmăririi penale a fost una excesivă - peste 16 luni; gradul suferințelor psihice este excesiv de înalt.

3. La data de 28.11.2023, prin intermediul poștei electronice a instanței, reprezentantul Ministerului Justiției, Daniel Pantea, a depus referință prin care a solicitat respingerea acţiunii, ca fiind nefondată.

În motivarea referinței, a invocat că reieșind din practica juridică națională, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi instanțelor judecătorești. Elucidarea cazurilor şi condițiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială, actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr,1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești.

În acest sens, art.6 din Legea nr.1545 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei fizice/juridice la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătorești. Astfel, unul din aceste drepturi este şi devenirea definitivă şi irevocabilă a sentinței de achitare (lit.a), art.6).

Remarcă că, în privinţa reclamantului a fost emisă ordonanță de scoatere de sub urmărirea penală iar acest fapt nu a fost infirmat de către Ministerul Justiției.

Totuși, reține că prin prisma Legii nr. 1545 persoana are dreptul să solicite despăgubire în situația când aceasta a fost recunoscută în calitate de învinuit, fiind condamnată, iar ulterior în privința sa a fost emisă sentință de achitare. Anume în astfel de situații se poate invoca că persoana a fost într-adevăr atrasă la răspundere penală.

Or, potrivit art. 50 din Codul Penal al Republicii Moldova, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale şi a persoanelor care le- au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Pe când, la caz, în privința reclamantului nici nu a fost emisă o sentință definitivă de condamnare.

Consideră că, pentru a fi în prezența unei acțiuni civile întemeiate, nu este suficient de a fi întrunite doar prevederile art. 6 din Legea nr. 1545, dar este necesară şi întrunirea dispozițiilor prevăzute de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545. Respectiv, opinăm asupra netemeiniciei prezentei acţiuni civile, în condițiile în care, conform prevederilor indicate supra, rezultă expres că nu orice acţiune a organelor de drept şi judecătorești atrage răspunderea Statului, normele citate (art. 3 şi 6 din Legea nr. 1545) fiind indisolubile (nu pot fi aplicate separat).

A menționat că opinia respectivă este confirmată şi în jurisprudența națională, prin încheierea Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie din 17 noiembrie 2021 (nr. 2ra-1635/21) potrivit căreia instanța de apel a reţinut că pentru a fi întemeiate pretenţiile de încasare a prejudiciului material şi a celui moral în condiţiile Legii nr.1545 din 25 februarie 1998, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile reparării prin prisma art. 3 din lege, în condițiile respectării cumulative a dispozițiilor art. 6 al aceleiaşi legi.

Or, organul de urmărire penală, a avut obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanțelor invocate în actul de sesizare, de a constata atât circumstanțele care dovedesc vinovăția, cât şi cele care dezvinovățesc, precum şi circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală. Totodată, clasarea cauzei penale nu trebuie percepută ca un rebut în activitatea organului de urmărire penală, dar ca o activitate normală de examinare a unei cauze penale.

A invocat și hotărârea nr. 7 din 04.07.2005 a Plenului Curţii Supreme de Justiţie cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucţie în procesul urmăririi penale, potrivit căreia ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit şi/sau învinuit sunt nişte procedee legate de desfășurarea normală a urmăririi penale şi prin sine nu afectează drepturile sau libertățile constituționale ale persoanei, precum şi nici nu sunt pasibile de atacare. Astfel, precizăm că recunoașterea persoanei în calitate de bănuit şi/sau învinuit este o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică în vederea stabilirii adevărului, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea şi acest scop este proporțional anumitor restricţii care pot avea loc în cadrul desfășurării urmăririi penale.

Iar potrivit hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţiei nr. 8 din 24.12.2012, (pct. 14), examinarea corectitudinii procedurilor de arestare, temeinicia deciziei de reținere sau gradul de motivare al actului prin care a fost dispusă arestarea, nu ţine de competența instanței civile, deoarece aceste chestiuni sunt analizate exclusiv în cadrul procedurilor penale.

Astfel, per-ansamblu, cu referire la pretențiile reclamantului privind încasarea prejudiciului material şi moral, a susținut că acestea constituie solicitări exorbitante şi nefondate. Or, în circumstanțele în care prezenta acţiune civilă nu întrunește toate condiţiile de aplicabilitate conform Legii nr. 1545, prin urmare, nu există nici temei legal de a solicita încasarea eventualului prejudiciu material şi moral.

A indicat că, prin noţiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputația profesională, inviolabilitatea vieții personale, secretul de familie şi personal). Potrivit hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.9 din 09.10.2006, cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanțe şi în baza căror acţiuni/inacţiuni i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fîzice, prin ce se manifestă acestea. Or, reclamantul, în argumentarea poziției sale, a prezentat un amalgam de înscrisuri şi comentarii subiective ale acestora, privind diverse constatări ale instanțelor naționale, cu referire la anumite aspecte procedurale ale urmăririi penale desfășurate în privința sa, concluzionând, în mod iluzoriu, oportunitatea încasării unui prejudiciu moral evaluat la 250 00 000 lei.

Consideră că, ansamblul argumentelor invocate de către reclamant întru motivarea pretenției de încasare a prejudiciului moral, poartă un caracter formal, fară a dispune de careva suport în justificarea anume a cuantumului respectiv. Suma pretinsă, în cuantum de 250 000 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, o apreciază drept una exagerată şi inechitabilă suferințelor pretinse a fi suportate. Or, potrivit, art. 11 alin. (3) din Legea nr. 1545, în toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral. Per ansamblu, pe aceste categorii de cauze, este eminamente necesar de a fi elucidate toate circumstanțele cauzei, de a se constata dacă există cu adevărat o încălcare a prevederilor legale şi de a fi stabilit prin probe concludente dacă a existat în mod veridic un prejudiciu ce justifică acordarea unei retribuții anume în cuantumul solicitat iar aplicarea eronată a normelor de drept material şi procedural de către instanța de judecată determină însă un efect nociv nu doar pentru societate, cât şi pentru cadrul legal, din motiv că se creează un precedent care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat (f.d.47-50).

4. La data de 19.04.2024, prin intermediul SEDP a instanței, reprezentantul Procuraturii Anticorupție, procuror în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc, a depus referință prin care a solicitat respingerea integrală a acțiunii, ca fiind nefondată.

În motivarea referinței, a invocat că, urmărirea penală în cauza nr.***** a fost începută de Procurorul General interimar al Republicii Moldova Dumitru Robu la 09 octombrie 2021, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art.330^2 alin.(2) din Codul penal, în privinţa procurorului Ruslan Popov. Prin ordonanța din 12 noiembrie 2021 la prezenta cauză penală a fost conexată cauza nr.*****, pornită la 11 noiembrie 2021 de Procurorul General interimar al Republicii Moldova Dumitru Robu la 09 octombrie 2021, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art. 3302 alin.(2) din Codul penal, în privința adjunctului Procurorului General Ruslan Popov. La 09 februarie 2022 lui Ruslan Popov i-a fost înaintată învinuirea în cauza penală nr.***** pe marginea episoadelor pornite în temeiul ordonanțelor de pornire a cauzele penale nr.***** şi nr.*****, în baza art.330^2 alin.(2) din Codul penal.

A specificat că, potrivit învinuirii aduse, Popov Ruslan Alexandru a săvârșit infracțiunea de îmbogățire ilicită în circumstanțele indicate în învinuirea înaintată.

A menționat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Nadejda Busuioc din 30.03.2023, Popov Rusian a fost scos de sub urmărire penală în cauza penală nr. *****, pe episodul ce rezultă din cauza penală nr. *****, din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art. 330^2 alin.(2) din Codul penal, în partea ce ţine de episodul pornit în baza ordonanței de pornire a

cauzei penale nr. *****, în baza art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală, cauza penală fiind clasată.

A specificat că, decizia adoptată a fost bazată pe declarațiile martorului Popa Ştefan şi materialelor acumulat, care au relevat că cu toate că contractul de vânzare-cumpărare a cotei părţi de 33.33% al ”Odl-Agro” a fost încheiat între Popov Alexandru Ruslan în calitate de cumpărător şi Hersun Liudmila în calitate de vânzător, iar în conținutul contractului este indicat faptul că cumpărătorul cumpără partea socială în mărime de 33,33% la preţul de 266 666 lei din capitalul social de 100% al ”Odl-Agro” şi declară că a achitat integral contravaloarea părţii sociale la ziua încheierii contractului, în rezultatul acumulării probelor în cadrul urmăririi penale a fost stabilit eă suma de 266 666 lei nu a fost achitată în natură de către Popov Alexandru Ruslan, ci de către Popa Ştefan, care potrivit înțelegerii avute între acesta, Popov Alexandru şi Paciu Mihail, la 07.05.2020 a achitat integral preţul cotelor sociale a ”Odl-Agro” vânzătorului Hersun Ludmila. Totodată în cadrul urmării penale a fost confirmat faptul că Racoviţă Lilian a cumpărat partea socială de de 33,33% a ”Odl-Agro” care a aparținut anterior lui Popov Alexandru Ruslan, efectuând transferul sumei de de 274802,88 lei pe contul lui Popa Stefan. Analizând circumstanțele de fapt şi de drept constatate în cadrul urmăririi penale, în coroborare cu acțiunile de urmărire penală, declarațiile martorilor şi probele administrate se constată că acestea nu sunt în măsură să dovedească existența în acțiunile lui Popov Ruslan a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 330 ^{2} alin.(2) din Codul penal pe marginea epizodului pornit în temeiul ordonanței de pornire în cauza penală nr.*****, fiind adoptată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 30 martie 2023.

A menționat că, cauza penală în privința lui Popov Ruslan pe marginea episodului pornit în cauza nr.2021978111 a fost disjunsă într-o procedură separată la 18 mai 2022 şi expediată în instanța de judecată spre examinare în fond la 21 iunie 2022, aflându-se pe rolul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

A mai specificat și faptul că, în contextul celor expuse de reclamant și anume invocarea faptului că urmărirea penală în cauza penală ***** pe faptul îmbogățirii ilicite a fost pornită ilegal, este absurdă și neîntemeiată, or, la pornirea urmăririi penale au fost respectate prevederile legislației procesual penale, fiind întocmit un raport de autosesizare urmare a circumstanțelor constatate în cadrul efectuării urmăririi penale în cauza penală nr.***** şi un proces-verbal de consemnare a infracțiunii depistate cu prevederile, în conformitate 262, 263, 265, 273, 274 din Codul de procedură penală, având în vedere cele expuse în investigația jurnalistică parvenită în adresa Procuraturii Anticorupție de la Procuratura Generală.

A menționat în final că, reieșind din cele expuse, hotărârile organului de urmărire penală privind declanșarea procesului penal, şi respectiv înaintarea acuzării de către procuror, de regulă nu pot fi invocate ca fiind neîntemeiate, datorită faptului că aceste hotărâri nu sunt definitive şi în continuare generează o eventuală finalizare fie cu terminarea urmăririi penale şi cu întocmirea rechizitoriului, fie cu scoaterea persoanei de sub urmărire penală şi încetarea urmăririi penale în conformitate cu temeiurile prevăzute de Codul de procedură penală. În același context, la înaintarea învinuirii la 09 februarie 2022, procurorul a considerat că probele acumulate sunt concludente şi suficiente, pentru a emite o ordonanță de punere sub învinuire în privința lui Popov Ruslan.

În contextul alegațiilor reclamantului referitor la faptul că ar fi fost ilegal tras la răspundere penală, a specificat faptul că, urmează a fi trecute în revistă prevederile legislației în vigoare la capitolul unor noțiuni şi definiții elementare de drept, şi anume faptul că potrivit art.50 Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor

infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Respectiv, efectuarea urmăririi penale şi punerea sub învinuire nu reprezintă o condamnare publică potrivit normelor de drept penal, (or condamnarea reprezintă constatarea vinovăției printr-o sentință penală care este adoptată de instanța de judecată care judecă cauza penală în fond) în privința lui Popov Ruslan, ceea ce denotă foarte clar faptul că în cazul în speţă nu a avut loc o tragere la răspundere penală. În modalitatea în care reclamantul apreciază starea de fapt şi de drept din prezenta speţă, rezultă că orice urmărire penală în cadrul căreia au fost puse sub învinuire careva persoane, care s-a finalizat cu scoaterea de sub urmărire penală şi clasarea cauzei, este *ab initio* ilegală, indiferent de temeiurile juridice aplicate la adoptarea acestor soluții şi probele acumulate, fiind pusă la îndoială legalitatea procedurii penale per ansamblu în orice situație, or soluția de scoatere de sub urmărire penală şi clasare a cauzei penal este o instituție de drept reglementată expres în Codul de procedură penală.

Constată că în cazul în speţă, nu există careva soluţii adoptate de procurorul ierarhic superior şi instanțele care efectuează controlul legalității hotărârilor organului de urmărire penală, prin care ar fi fost constatat caracterul ilegal al acțiunilor organului de urmărire penală sau procurorului în coraport cu drepturile şi libertățile iui Popov Ruslan. Or, este reparabil exclusiv prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau procurorului care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, fapt ce impune existența obligatorie a constatării faptului ilegalității căruiva act de procedură, iar pornirea urmăririi penale, înaintarea învinuirii şi efectuarea urmăririi penale o anumită perioadă de timp, nu se regăsește în lista prevăzută de art.3 alin.f 1) al Legii nr. 1545 în calitate de temei de solicitare a reparării prejudiciului moral sau material. În confirmarea acestor fapte, la prezenta referință in calitate de probe ce demonstrează inexistența careva hotărâri de constatare a ilegalității actelor organului de urmărire penală şi procurorului, sunt anexate soluțiile adoptate pe marginea plângerilor lui Popov Ruslan cu solicitarea constatării ilegalității acțiunilor procurorului în cauzele penale nr. ***** şi *****, adoptate în ordinea art.299 -299[1] şi 313 CPP. Totodată, pretinsul caracterul ilicit al urmăririi penale în coraport cu o anumită perioadă de timp, urmează a fi apreciat printr-o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, or, în cazul în speţă nu există o asemenea hotărâre a instanței de judecată.

Totodată a accentuat faptul că, în prezenta speţă, şi anume pe episodul pornit în cauza penală nr.*****reclamantul Popov Ruslan nu a fost reținut, nu a fost supus cărorva măsuri preventive, măsuri procesuale de constrângere sau măsuri speciale de investigații, în cadrul acestei cauze nefiind efectuate careva percheziții sau alte acțiuni care ar comite careva ingerința în viața sa privată, fapt ce exclude încălcarea careva drepturi fundamentale, inclusiv dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 din Convenţie iar efectuarea urmăririi penale conform prevederilor Codului de procedură penală, soldată cu adoptarea unei soluții legale prevăzute de art. 291 CPP, în cazul în speță de scoatere de sub urmărire penală, nu poate fi considerată ca fiind ilegală, şi nu poate genera solicitarea achitării cărorva prejudicii, or scopul procesului penal este stabilirea adevărului şi nu are o obligaţie de rezultat de condamnare a persoanei.

Finalmente a indicat că, reieşind din cele expuse consideră că cererea de chemare în judecată privind compensarea prejudiciului moral suferit de Popov Ruslars de pe urma acţiuniior ilicite ale Procuraturii Anticorupţie pe episodul ce rezultă din cauza penală nr. *****, în baza art. 330[2] alin.(2) din Codul penal în mărime de 250 000 lei, urmează a fi respinsă integral.

5. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Popov Ruslan, avocatul Igor Hlopețchi, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

6. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției, Daniel Pantea, a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

7. Intervenienții accesorii Procuratura Generală și Procuratura Anticorupție în ședința de judecată nu s-au prezentat, procedura de citare a fost respectată.

Aprecierea instanței de judecată:

8. Audiind opinia participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată, analizând actele cauzei în raport cu dispozițiile legale și a probatoriului administrat, instanța de judecată consideră că acțiunea înaintată de reclamantul Arman Mihail este parțial întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

9. Conform prevederilor art.118 alin.(1),(3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

10. Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

11. În conformitate cu art.130 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

12. În ședința de judecată s-a constatat că, prin ordonanța din *****, de către Procurorul General interimar al Republicii Moldova, Dumitru Robu a fost dispusă începerea urmăririi penale, în baza elementelor infracțiunii prevăzute la art.330^2 alin.(2) din Codul penal, în privința procurorului Ruslan Popov, cauza penală nr. *****

13. Prin ordonanța din 12.11.2021, la cauza penală nominalizată a fost conexată cauza penală nr. *****, pornită la 11.11.2021 în privința adjunctului procurorului general, Ruslan Popov, în baza elementelor infracțiunii prevăzute de art. 330^2 alin.(2) Cod penal.

14. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc din 09.02.2022, s-a dispus punerea sub învinuire a lui Popov Ruslan în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.330^2 alin.(2) Cod penal.

15. Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc din 30.03.2023, s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a lui Popov Ruslan, în cauza penală nr. *****, pe episodul ce rezultă din cauza penală nr. *****, din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art. 330^2 alin.(2) din Cod penal, în partea ce ţine de episodul pornit în baza ordonanței de pornire a cauzei penale nr. *****, în baza art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală, cauza penală nr. ***** fiind clasată (f.d.17-30).

16. La *****, Popov Ruslan a depus plângere în ordinea art.313 din Codul de procedură penală pe cauza penală nr. ***** (f.d.32-35 vol.I).

17. Astfel, la 13.09.2024, Popov Ruslan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală, ex-procurorul general-interimar, Dumitru Robu și procurorul în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la un proces echitabil recunoscut de art. 6 CEDO prin tragerea ilegală la răspundere penală, repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii, obligarea procurorului să aducă scuze oficiale în numele statului și încasarea cheltuielilor de judecată.

18. *Referitor la solicitarea reclamantului Popov Ruslan privind constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil, recunoscut de art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, prin tragerea ilegală la răspundere penală,* instanța de judecată o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

19. Articolul 6 §1 din Convenţia Europeană prevede că orice persoană are dreptul de ai fi examinată cauza în mod echitabil, public şi întrun termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

20. Din conținutul normei expuse, instanța denotă că, art. 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil, inclusiv dreptul la o audiere publică, într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe imparțiale și independente. Cu toate acestea, pentru a stabili o încălcare a acestui drept, reclamantul trebuie să demonstreze în mod concludent că procedurile penale la care a fost supus au fost nelegale, iar drepturile sale procesuale au fost efectiv încălcate.

21. În acest caz, instanța de judecată constată că nu există dovezi suficiente pentru a susține afirmația reclamantului Popov Ruslan conform căreia atragerea sa la răspundere penală a fost determinată în mod ilegal sau că drepturile garantate de art. 6 din CEDO au fost încălcate.

22. Instanța de judecată constată că procedurile penale la care a fost supus reclamantul Popov Ruslan au fost desfășurate în conformitate cu normele legale. Or, dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO nu este încălcat atâta timp cât procedurile judiciare respectă cadrul legal național, iar reclamantul a beneficiat de toate garanțiile procesuale. Faptul că s-a desfășurat o urmărire penală împotriva reclamantului nu constituie, prin sine, o încălcare a acestui drept, atâta timp cât procedura a fost legală.

23. La fel, reclamantul nu a prezentat dovezi clare sau concludente care să susțină existența unor abuzuri din partea autorităților sau a unor erori judiciare grave. Încălcarea dreptului la un proces echitabil nu poate fi stabilită pe baza unor simple afirmații, ci trebuie să fie demonstrată prin probe obiective care arată că procesul penal a fost viciat de nereguli esențiale, precum lipsa imparțialității judecătorului, tergiversarea nejustificată a procedurilor, încălcarea dreptului la apărare, sau alte abateri grave.

24. Un alt aspect esențial este faptul că reclamantul nu a demonstrat că a epuizat toate căile de atac prevăzute de lege în vederea contestării acțiunilor întreprinse pe marginea cauzei penale în care a fost vizat. Or, art. 6 din CEDO este invocat de obicei după ce toate remediile legale disponibile în sistemul național au fost utilizate fără succes. Respectiv, la caz instanța constată că acest fapt, limitează posibilitatea de a susține o încălcare a dreptului la un proces echitabil, prin tragerea ilegală la răspundere penală.

25. În final, instanța de judecată relevă că urmărirea penală nu echivalează cu o condamnare, or, este important de subliniat că simpla supunere unei persoane unei proceduri de

urmărire penală nu reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil. Urmărirea penală face parte din procesul de investigare a presupuselor infracțiuni, iar persoana vizată beneficiază de prezumția de nevinovăție pe tot parcursul procedurilor. Numai în cazul în care procesul penal se desfășoară cu încălcări majore ale drepturilor fundamentale poate fi invocat art. 6 din CEDO. În absența unor astfel de nereguli, urmărirea penală nu constituie o încălcare a acestui drept.

26. *Referitor la solicitarea reclamantului Popov Ruslan privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 250 000 lei cauzat prin acțiunile procuraturii,* instanța de judecată o consideră parțial întemeiată, din considerentele ce succed.

27. Conform art. 53 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.

28. Conform prevederilor art.3 alin.(1) lit.a),b) și (2) al Legii nr.1545 din 25.02.1998 *privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti*, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

29. În conformitate cu prevederile art.6 lit.b) și d) din Legea nr.1545 din 25.02.1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.

30. Din materialele cauzei, instanța de judecată reține că, Ruslan Popov a fost subiect al mai multor cauze penale pornite prin Ordonanțe ale Procurorului General interimar al Republicii Moldova, Dumitru Robu, fiind învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 330^2 alin. (2) Cod penal.

31. Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc din 30.03.2023, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală a lui Popov Ruslan, în cauza penală nr. *****, pe episodul ce rezultă din cauza penală nr. *****, din lipsa elementelor infracțiunii prevăzute la art. 330^2 alin.(2) din Cod penal, în partea ce ține de episodul pornit în baza ordonanței de pornire a cauzei penale nr. *****, în baza art. 275 pct. 3 din Codul de procedură penală, cauza penală nr. ***** fiind clasată.

32. Prin urmare, reclamantul Ruslan Popov, în corespundere cu prevederile articolelor 23 alin.(3) și 66 alin.(3) Cod de procedură penală, are dreptul să fie repus în drepturile personale pierdute, să fie despăgubit pentru prejudiciul care i-a fost cauzat precum și are dreptul la reabilitare.

33. În atare situație, odată ce în privința reclamantului Ruslan Popov a fost emisă ordonanță de scoatere sub învinuire, instanța atestă că aceasta deține calitatea de subiect, în sensul Legii nr.1545.

34. Conform articolului 524 Cod de procedură penală, persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătorești, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanțelor judecătorești.

35. Având în vedere cele expuse, se constată temeinicia valorificării dreptului reclamantului la acțiune în baza Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25.02.1998, precum și de art. 2007, 2036, 2037 Cod civil.

36. Potrivit articolului 10 din Legea nr.1545 din 25.02.1998, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

37. Articolul 11 alin.(1)-(3) din Legea nominalizată stabilește că, mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvârşire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată;

c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată;

e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice;

g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie.

Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la prevederile articolului 219 alin.(4) Cod de procedură penală. În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.

38. Conform articolului 2007 alin.(1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată. În temeiul dispoziţiilor legale citate, se instituie obligaţia generală a statului de a repara persoanelor fizice prejudiciul moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.

39. La fel, articolul 2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

40. Din dispozițiile articolului 2037 alin.(1), (2) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, caracterul și gravitatea suferințelor

psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

41. În conformitate cu articolul 219 alin.(4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată i-a în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

42. Având în vedere prevederile legale nominalizate supra, se atestă că prin ordonanța de scoatere de sub urmărirea penală a reclamantului Popov Ruslan (pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii), a fost încălcat principiul general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi urmărită penal, trasă la răspundere şi judecată. Circumstanțele respective generează angajarea răspunderii patrimoniale a statului pentru prejudiciul moral cauzat prin această încălcare.

43. Argumentele părții pârâte Ministerului Justiției și a al Procuraturii Anticorupție prin care se invocă netemeinicia acțiunii înaintate, urmează a fi apreciate ca fiind nefondate or, instanţa notează că pornirea urmării penale, incriminarea unor fapte penale, urmează a fi bazată pe un echilibru just, real şi efectiv între bănuiala rezonabilă, bazată pe fapte şi probe verosimile privind comiterea infracţiunii şi îndoială rezonabilă, prin care organul de urmărire penală este ţinut de lege să privească cumulul de probe administrate, ambele fiind raportate la obligaţia organului de urmărire penală şi a instanţelor de judecată să i-a toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, complete şi obiective, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului.

44. Cu privire la motivele invocate de reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției precum că, statul nu urmează să repare prejudiciul moral produs reclamantului pe motivul că în speță nu s-a constatat ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, se apreciază ca fiind nefondate.

45. Or, conform prevederilor art.3 alin. (2) al Legii nr.1545, prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

46. Instanța de judecată va respinge argumentele invocate de către părțile oponente precum că în speță nu sunt întrunite condițiile Legii nr. 1545, or, din conținutul normelor legale expuse, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice în urma scoaterii persoanei de sub urmărire penală.

47. Ținând cont de natura dreptului lezat, de statutul și activitatea pe care o desfășura reclamantul, suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 250 000 lei, este una exagerată şi neechitabilă suferințelor pretinse că ar fi fost posibil suportate.

48. Prin prisma dispoziţiilor legale menţionate, instanţa de judecată la aprecierea cuantumului prejudiciului moral al reclamantului va ţine cont de faptul că acesta a fost subiect al unei acuzații în materie penală, fapt ce i-a adus atingere bunei defășurări a activității pe care o desfășura în sfera publică precum și a fost periclitat în mediul profesional, circumstanțe care i-au cauzat stări de stres, disconfort psihologic şi frustrare.

49. În același timp, CtEDO a statuat în jurisprudența sa constantă că, un reclamant nu poate fi obligat să prezinte vreo dovadă a prejudiciului moral pe care l-a suferit (a se vedea: Pshenichnyy vs Rusia, 14 februarie 2008, parag. 35, Antipenkov vs Rusia, 15 octombrie 2009, parag. 82, Nedayborshch vs Rusia, 1 iulie 2010, parag. 37).

50. În circumstanțele descrise, instanța consideră că este oportun acordarea reclamantului Popov Ruslan a sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, sumă pe care o consideră

rezonabilă și proporțională. În rest pretențiile de reparare a prejudiciului moral, urmează a fi respinse, ca fiind neîntemeiate.

51. Instanța de judecată subliniază că, prejudiciul moral nu trebuie să fie utilizat ca un mijloc de obținere a unui avantaj financiar nejustificat. Scopul despăgubirilor pentru prejudiciul moral este de a compensa suferința psihică sau fizică suferită de o persoană din cauza unei greșeli comise de către cealaltă parte. Aceste despăgubiri sunt menite să ofere o formă de justiție morală, dar nu să creeze oportunități de îmbogățire nejustificată pentru reclamant.

52. Instanța observă că, dacă reclamantul cere o majorare a compensației care depășește în mod nerezonabil legătura cauzală dintre eroarea comisă și suferințele rezultate, această cerere ar transforma despăgubirea într-un folos material necuvenit. Or, în esență, despăgubirea morală trebuie să rămână proporțională cu prejudiciul real suferit și să aibă o justificare clară. Scopul ei nu este de a oferi câștiguri financiare suplimentare, ci de a adresa și ameliora prejudiciul suferit.

53. Astfel, reclamantul Popov Ruslan, reprezentat de către avocatul Igor Hlopețchi, nu au prezentat instanței probe justificative, care ar demonstra prezența unor suferințe cauzate în proporție de 250 000 lei.

54. Din considerentele expuse, solicitarea în cauză, va fi admisă parțial, cu încasarea prejudiciului moral în beneficiul reclamantului, în cuantum de 50 000 lei.

55. Referitor la solicitarea reclamantului Popov Ruslan privind obligarea Procurorului General de a aduce scuze oficiale în numele statului reclamantului, instanța de judecată o consideră neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

56. Dispozițiile art. 12 alin.(1), (2) lit.a), (3) și (4) al Legii nr. 1545 indică că, procurorul care a condus sau a exercitat urmărirea penală ori procurorul ierarhic superior aduce scuze oficiale în numele statului persoanei care a fost supusă neîntemeiat urmăririi penale. Scuzele oficiale ale procurorului se aduc în cazul, scoaterii integrale a persoanei de sub urmărire penală. Procurorul prezintă scuzele oficiale, în formă scrisă, victimei acțiunilor ilicite sau rudelor apropiate ale acesteia. La solicitarea victimei, scuzele oficiale se difuzează prin aceleași mijloace de informare în masă prin care a fost difuzată informaţia despre învinuirea persoanei. Scuzele oficiale sînt aduse în termen de 15 zile de la data apariţiei dreptului la repararea prejudiciului.

57. Instanța subliniază că dispozițiile art. 12 din Legea nr. 1545 specifică clar procedura prin care scuzele oficiale pot fi aduse de către procuror. Aceste scuze sunt un act reparatoriu strict reglementat și se aplică exclusiv în cazurile în care a avut loc o eroare gravă din partea autorităților, respectiv atunci când persoana în cauză a fost urmărită penal fără temei legal și s-a constatat oficial nevinovăția sa.

58. În această speță, instanța nu a constatat că sunt îndeplinite cumulativ aceste condiții, întrucât deși reclamantul a fost scos de sub urmărire penală, nu există dovezi clare că acțiunile procurorului au fost neîntemeiate. Astfel, solicitarea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, la caz nu există nicio obligație legală din partea Procurorului General de a aduce scuze oficiale în numele statului în această situație.

59. Aici instanța de judecată relevă faptul că, aducerea scuzelor oficiale nu poate fi utilizată ca un instrument pentru a crea o obligație nejustificată asupra procurorului, în absența unui temei juridic clar. Astfel, actele de justiție reparatorie trebuie să fie aplicate doar atunci când legea le prevede în mod explicit acest fapt și pentru a preveni abuzurile și interpretările eronate ale drepturilor persoanelor implicate.

60. Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța atestă că reclamantul a solicitat încasarea sumei de 25 000 lei în calitate de costuri și cheltuieli pentru asistență juridică.

61. În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

62. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

63. Conform art. 96 alin. (1), (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

64. Reclamantul Ruslan Popov, solicitând compensarea cheltuielilor de judecată formate din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 25 000 lei, a anexat bonul de plată datat cu 14.02.2024, nr. GL 477644. La rubrica serviciilor oferite, instanța denotă că acordarea asistenței juridice de către avocatul Hlopețchi Igor beneficiarului Popov Ruslan în sumă de 25 000 lei, a avut loc pe dosarul penal Procuratura Anticorupție. Astfel, instanța atestă că partea reclamantă a suportat cheltuielile respective pe o altă cauză și nu în prezenta acțiune. Respectiv, acest fapt relevă faptul că reclamantul a efectuat cheltuieli pentru un alt dosar și nu pentru litigiul de față. Prin urmare, instanța concluzionează că cererea de compensare a serviciilor de asistență juridică respective, nu este justificată șu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

65. Luând în considerație cele expuse raportate la normele de drept legale, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Popov, din motivele expuse mai sus.

66. În conformitate cu prevederile art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăşte:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Popov Ruslan către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală, exprocurorul general-interimar, Dumitru Robu și procurorul în Procuratura Anticorupție, Nadejda Busuioc, cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului la un proces echitabil recunoscut de art. 6 CEDO prin tragerea ilegală la răspundere penală, repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale procuraturii, obligarea procurorului să aducă scuze oficiale în numele statului și încasarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Popov Ruslan, 50 000 (cincizeci mii) lei întru compensarea prejudiciului moral.

În rest pretențiile se resping ca neîntemeiate. Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărîrii.

Preşedintele şedinţei
Judecător **Natalia Doroftei**